

til en højere Autoritet, tænke mig det Tilfælde, at vedkommende højere Autoriteter da skulde undlade at sende min Klage til den Paagjældendes Erklæring. Men netop derfor bør jeg jo ogsaa, naar den Paagjældende, over hvem jeg klager, gjør Contraklage over mig, kunne være sikker paa, at jeg kommer til at indpægaade denne Contraklage, ligesom den, over hvem der klages, er og bør være sikker paa at kunne komme til at indpægaade den oprindelige Klage. Det er mig overhovedet noget Paafaldende, at der fra den Side, hvorfra den stærkeste Modstand imod Loven kommer, endnu bruges de samme Argumenter for at forhindre Loven fra at gaae igjennem som de, der fremkom, da Forslaget forelaae i den tidligere Skikkelse, saa meget mere, som man dengang fra den Side hørte det meget stærkt fremhævet, at de Medlemmer, man allerede har til at værges sig imod Følgerne af urigtige Erklæringer, nemlig Offentligheden og Retsveien, ere fuldkommen tilstrækkelige. Man søgte nemlig dengang at gjøre gjældende, at Befolkningen ikke engang behøvede en saadan Ret som den, hvorom der nu er Spørgsmaal, da den havde nok i den Ret, der er givet til at benytte Domstolene og Offentligheden. Der foreligger nu et Forslag, som ialtsald, hvis det ikke har Andet at bethede, dog har den væsentlige Betydning, at det giver et Mittel til at komme i Besiddelse af de Actstykker og Data, som ere nødvendige, for at Vedkommende med fuld Nytte kan gaae Retsveien eller frembrage Sagen for Offentlighedens Domstol. Saalænge der var Tale om mere end at gjøre Afgangen til disse Actstykker og Data tilgængelig, henviste man til Benyttelsen af de nævnte Medlemmer. Efterat der nu foreligger et Forslag, der virkelig aabner Afgangen til at benytte de anviste Medlemmer, ja, saa kan man heller ikke bruge det; saa er den Maade ligesaa farlig som den tidligere, skjøndt det dog er aldeles iøjensaldende, at der er en væsentlig Forskjel paa disse to Maader. Jeg er forresten aldeles enig med de foregaaende ærede Talere i, hvad de yttrede med Hensyn til den Indvending, der haade fra den nævnte ærede Taler, den 1ste Landstingsmand for 1ste Kred (Andræ), og den høitærede Justitsminister er fremkommet, at Loven er skadelig af den Grund,

at den vil gjøre et utilbørligt Indgreb i den administrative Myndighed, og jeg har dertil ikke Andet at sige, end at saavist det er, at den lovgivende Magt ikke bør gjøre noget utilbørligt Indgreb i den administrative Myndighed, saa vist maa dog den lovgivende Magt have Ret til ogsaa at foretage det Fornødne for at forebygge et Dvergreb fra den administrative Myndigheds Side. Det kan dog ikke være Meningen, at Administrationen skal staae i den Grad uafhængig af den lovgivende Magt, som isærdeleshed har at varetage Borgernes Retigheder og sikke dem imod Dvergreb, at Borgere bleve aldeles værgeløse ligeoverfor Administrationen. Jeg troer derfor, som jeg allerede før udtalte, at denne Indvending imod Forslaget ikke kan have nogen afgjørende Indflydelse ved Bestemmelsen af, hvorledes man vil forholde sig til denne Sag.

Rosenørn: Den Udtalelse, vi have hørt fra den ærede 1ste Landstingsmand for 1ste Kred (Andræ), foranlediger mig til blot at gjøre et Par Bemærkninger. Den ene er den, at jeg ikke troer, at de, der stemme for Loven give efter for et Folkenske, men jeg troer, at de vælge det i dette Forhold eneste hensigtsmæssige, ialtsald det bedste og af Regjeringen i Realiteten som ubetænkeligt anerkjendte Mittel til at lette og fremme den locale Administrations Gang. Det er i det Mindste min Betragtning af Sagen. Naar den ærede Landstingsmand dernæst argumenterede fra, at dette Lovforslags Vedtagelse kunde føre til, at man saa siden ogsaa maastee ønske at see Ministeriernes Forhandlinger, saa skal jeg dertil bemærke, at jeg troer slet ikke, at denne Consequents kan berygtes, da jeg antager, at Ministeriernes Resolutioner fremkomme ved en Anvendelse af de almindelige Lovregler eller ialtsald ved Anvendelsen af de i Samlinger af tidligere ministerielle Resolutioner indrykkede Regler paa de factiske Forhold. Disse factiske Forhold nævnes i de locale Autoriteters Erklæringer, og paa dette Grundlag bygges Lovens Anvendelse. Jeg troer ikke, at det kan interessere, eller ialtsald ikke, at det i samme Grad kan interessere at faae at vide, hvorledes Forhandlingerne i vedkommende Mi-